



הזמנים של ליוזה, בו זמנה הגברים מן יחיד ליוזה כשעדיין כל הצעירים על גופה. במרכז היא נראית אחרי שהגברים הצליחו להוריד את מרבית הצעירים, השאירו רק את העליונים. משמאל היא נראית בסופו של הריי קוד המסעיר, לאחר שכל הצעירים הורדו מעליה, והיא ממשיכה לרקוד מעורטלת:

בא לתל-אביב

בשמות האמנותית בישראל, חושפת סודותיה

התואר "הכסריפטואית הישראלית ה" ראשונה אחרי אלפים שנה" מגיע ללא ספק ליוזה רודארס. אבל זהו שמה האמיתי שלה. בלבד, שמה האמיתי הוא אלזבט קנופקה. היא בת 18 ועולה חדשה מפולניה, בלונדית חמודה שמסתכמת ב-45 קילו בלבד. ערב ערב היא גורמת התרגשות לכמה תריסרי גברים ונשים בחינגא בר. היא מופיעה לעיניהם, כשגופה מכוסה בכמה צעיפי-משי מקופלים. היא אינה עושה הרבה. התזמורת מנגנת בקצב רעשני וליוזה רק עומדת במקום אחד בפישוט ידיים, מחייכת ומנענעת את גופה לקצב המנגינה.

ארבעה גברים מוזמנים או לקחת חכות בעלות חים עבים בידיהם, ולנסות להשיחיל את החכות בטבעות-מתכת המחוברות לצעיפיה של ליוזה. כשהם מצליחים לעשות זאת, הרשות בידם להעלות בחכתם את הצעיף. ליוזה ממשיכה לחייך. רק כשהיא נשארת כשגופה סלים קצרצר בלבד ושני פרחים להסתרת החזה, נעלם החיך וב"עקבותיו נעלמת גם ליוזה.

"זה לא סטריפטזו מה שאני עושה", אומרת ליוזה, "בשביל המשטרה זה משחק. משחק עם מטפחות — בחורים מחפשים דגים. למה לא?! אף אחד לא מכריח אותם. הם הולכים בהתנדבות, אוללה. איזה גבר לא רוצה להמשיך בחורה? בפעם הראשונה התבישתי נורא. אוללה, אל תכתבו את זה, היה לי פחד נורא. פחדתי שאנשים רואים אותי כשיצאתי לא ראיתי את האנשים. ראיתי את הונטילטור והסתכלתי עליו. כש" הפשיטו אותי ברחתי תיכף. ככה זה היה שבוע. הייתי בורחת כמו משוגעת. אחר-כך התרגלתי כבר."

*** דבק מיוחד לידים שחורות

משחק המטפחות אינו המספר היחיד של ליוזה. היא גם מופיעה יחד עם גבר ושתי נשים — להקת רודארס — בריקוד אקרובטי. השם של זה, זה לילה בפאריס. מספרת ליוזה, "זה טרגדיה. טרי גדיה על בחורות של רחוב. אפש בא ולוקח כסף מבחורות ועושה אקרובטיקה — מרביץ בחורות. כל בחורה נותנת לו כסף. אבל אני לא רוצה. מפני שהרחחתי את הכסף, נכון? אז כל הזמן אני רוקדת והוא מחפש את הכסף. הוא מפשיט את החצאית ואחר-כך את החולצה, מסובב אותי ומסובב עד שאנשים פחדים ששובר לי יד, ואחר-כך מוציא את החזיה והכסף נופל. על החזה נשארים לי רק שני ידיים שחורות. איך עושים את זה, זה סוד שלי, לא רוצה לספר מפני שאחר-כך מישהי אחרת תעשה זאת."

היתה רקדנית אחת שנורא רצתה לעשות סטריפטזו, אבל לא ידעה איך לשים את הידיים. גם אני לא ידעתי בהתחלה. חשבתי כמה חדשים עד שמצאתי, אז אני צריכה

עמים שלוש פעמים ביום. אמא היתה מר" ויחה טובה. היא תופרת ויש לה מכונה חשמלית מפולניה. עברנו לגור בתל-אביב.

"את העבודה הראשונה קיבלתי בבית-חרושת. לא בקונדיטוריה. אל תכתבו בית-חרושת זה לא יפה. אחר-כך הלכתי לעבוד בבית-חולים בתור אחות. עבדתי שבוע וברחתי הייתי צריכה לתת זריקה לבן-אדם בשביל למות. לא יכולתי או ברחתי. אחר-כך פגשתי איש בשם קובה בנונה, והוא הציע לי לעבוד כבר שלו. הייתי טיפשה. רציתי להיות ארטיסטית או הלכת. כש" ראיתי שפושעים באים לשם או ברחתי.

"פגשתי בחור בשם יענקלה והוא לימד אותי רקוד. עם זה הופענו בחינגא בר. רקדתי ממנו וציה ציה. חשבתי שזה משהו בומבה. אחרי חודש ידעתי שזה לא שוה גרוש. בפולניה אפילו לא ידעתי מה

זה טנגו. אז הכרתי את רודארס. הוא ראה איך שאני רוקדת ואמר: הרקוד שלך לא שוה אבל יש לך טאלנט. לקח אותי ולימד אותי סטריפטזו."

למרות שאינה נשואה, עונדת ליוזה טבעת נשואים על אצבעה. יש בחורים רוצים תמיד להתחיל פויה. אני נשואה ומספיק. לפעמים יש אנשים שרוצים להוריד את המטפחות בידיים. יש אחדים שרוצים לדוג לבר.

"קודם היו לי שערות ארוכות. לא יכולתי ללכת ברחוב לבד, פויה. היו אומרים ברי גיט בארדו כל הזמן. כל אחד היה צועק: הנה ב.ב. אוללה. לא רוצה להיות ב.ב. רוצה להיות ליוזה, לא? אני יודעת מה שאני רוצה?! להיות משהו. אבל על קולי נוצע אסור לי לחשוב. יש הרבה כמוני. כל אשה מסוגלת לעשות מה שאני עושה."



היד השחורה שתי כפפות יד עשירות בד שחור מהות את סודה המקצועי של ליוזה, אשר אותו אין היא סוכנה לגלות מסיבה טובנת — קונקרונציה.

פנים חדשות במראה ליוזה מתאפרת בין חופעה להופעה. היא צובעת בכחול את עפעפיה ומשתמשת בשפתון בעל צבע כסף מבריק.